

83 - 649a

1814. Πώλησις σταφιδαμπέλου ὑπὸ τοῦ ἐνοριακοῦ ναοῦ ᾿Αγίας Τριάδος Πατρῶν λόγῳ χρείας ἐπειγούσης πρὸς τὴν μονὴν ᾿Ομπλοῦ,

ἐν 356β, σ. 72 - 73.

(Ἡ πώλησις γίνεται ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ναοῦ, συναινέσει τοῦ ναοῦ, ἐνώπιον τοῦ μητροπολίτου Πατρῶν καὶ τῶν περὶ αὐτὸν κληρικῶν καὶ προκρίτων τῆς πόλεως).

84 - 654a

1815. Οἰκογενειακὸν σημείωμα τοῦ ἐν ᾿Αμμολόχῳ ᾿Ανδρου Δημητρίου Γιαννούλη,

ἐν 294a, σ. 72.

«...ἐστεφάνωσα τὴν θυγατέρα μου ᾿Α. μὲ τὸν υἱὸν Λ. Μ. καὶ τῆς γράφω εἰς τὸ προικοσύμφωνόν της τὸ περιβόλι στο Μ. Λ. ἀπὸ τὸ ὁποῖον τῆς γράφω στο προικοσύμφωνό της νὰ μοῦ δίνει ἓνα κάρτα ἀπὸ εἴ τι μαξούλι εὐγάζει τὸ πράγμα ὅστεζῶ (= ὅσον ζῶ) καὶ δὲν μοῦ εἶδωκεν ἄγραμπρός μου τίποτας...».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

85 - 663a

1817. Κοντράτο ἀγάπης, ἐν Λευκωδί.

ἐν 191a, φ. 2.

«...ἀπὸ τὸ ἓνα ὁ κὺρ Β. Β. τοῦ ποτὲ Ν. καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο ὁ κὺρ ᾿Α. Β. τοῦ ποτὲ ᾿Α., ἀμφότεροι ἀπὸ τὸ χωρίον Κομηλιό... μοῦ εἶπον νὰ σημειώσω ὡς ἀκολουθῶς: Καὶ ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς Β. Β. ἐστάθη ἀπὸ τὸν ἴδιον ᾿Α. Β. στραπατσάδος, μαλτρετάδος καὶ τέλος πάντων ὑβρισμένος καὶ διὰ νὰ λείψουν ἀπὸ κάθε ἄλλην λογοτριβὴν καὶ ἀλληλομαχίαν, συντρέχει αὐτοθελήτως ὁ αὐτὸς Β. Β. καὶ συγχωρεῖ... ὑποσχόμενος ὁ αὐτὸς ᾿Α. Β., ὅτι εἰς τὸ ἐρχόμενον... νὰ μὴν ἤθελε πλέον πειράζει... Εἰ δὲ καὶ εἵθελε τολμήσει πάλιν... θέλει τοῦ ἀποκρίνεσαι εἰς ὅλον... καὶ μὲ τὴν ὑπόταξιν τῶν παντοίων του ἀγαθῶν...».

86 - 664a

1817. Διαμαρτυρία Μηλιωτῶν (Πηλίου) πρὸς τουρκικὰς ἀρχὰς Βόλου, ἐναντίον ἐπεμβάσεων των εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς κοινότητος,

ἐν 275a, σ. 80 - 81.

«...ἢ νὰ μᾶς πληρώσῃ τὸ δίκαιόν μας καὶ νὰ ἐλθῇ εἰς τὴν χώραν μας, εἰδεμὴ καὶ ἐδῶ καὶ εἰς τὸν ἄλλον κόσμον τὸ δίκαιόν μας ἅς εἶναι εἰς τὸν λαμὸν

του καὶ εἰς τὴν χώραν μας δὲν τὸ θέλομεν, ἀλλὰ οὔτε μηλιώτης εἶναι, ἀλλὰ ξένος καὶ ἀλλότριος. Αὐτὴ εἶναι ἡ τελευταία καὶ στερεὰ ἀπόφασίς μας, δὲν τοὺς ἔχουμε τὴν ἄδειαν παρετέρου νὰ κάμουν... διότι δὲν στέργομεν...».

87 - 682α

1819. Δωρεὰ ἐν Ἀνδρῶ κατὰ τὸ δεῖπνον, προφορικῶς, πρὸς ἔγγονον,

ἐν 288, σ. 169 - 170.

«Ἐστὼ δῆλον. Γίνεται εἰς τὸ τραπέζι τῆς βάπτισης τοῦ Γ. Δ. υἱὸν Χ. Χαρίζει ὁ πάους του ὁ Ι. τοῦ ἐγγονοῦ του Γ. μίαν ρίζα σικάμινο στὸ χωριὸ... καὶ ἄλλη μία στὸ κερόκα(μ)πο στὴν κατοικία, στὴν ἄκρη τοῦ περιβολιοῦ... Χαρίζει καὶ ὁ παπoῦς του ὁ Δ. τὸ σικάμινο στὸ μῦλο τοῦ Λαζάρου... καὶ οὕτως ὑπογράφουν καὶ μάρτυρες... Ἔτι χαρίζει καὶ ἡ βαβὰ του ἡ Κ. ἓνα σικάμινο στὸ Γαύριο καὶ ἓνα σικάμινο στοῦ Λεονταρῆ, τὸ καλλίτερον καὶ οὕτως ὑπογράφουν καὶ μάρτυρες...».

88 - 682β

1819. Μισθωσις φούρνου, ἐν Λευκάδι, ἐν 191α, φ. 2.

«...ἔχοντας καὶ ποσεδέροντας... φαῖνον... τὸν ἀξετάρει... τῶν ἄνω εἰρημένων... καὶ διὰ ἀφιτάντζα τοῦ ἀποσθεν φούρνου ὑπόσχονται... γρόσια 210... θὰ φαίνη τζάμπα τὸ ψωμί καὶ τὰ φαγιά του καὶ νὰ τοῦ δίδουν καὶ τὴν στάκτη χάρισμα, κατὰ τὴν συνήθειαν...».

89 - 706α

1821. Αὔξησις τῶν δικαιωμάτων γάμου, ἐν ἐπισκοπῇ Δελβίνου, ἐν 255α, σ. 86.

«Τὸν γάμον τὸν εὔρε ὁ ἐπίσκοπος (Παῖσιος) τρία γρόσια, τὸν ἔβαλεν ἔξ».

90 - 706β

1821. Συμφωνητικὸν ἀπὸ 1 Ἰουνίου μεταξὺ 13 ὀπλαρχηγῶν ὑπὸ τὸν Σωτήριον Χαραλάμπην,

ἐν 202α, σ. 109 - 110.

«...ὑποσχόμεθα προσέτι, ὅτι ἐὰν καὶ τύχη νὰ πέσωμεν εἰς λάφυρα καὶ κούρση, νὰ νομίζονται καὶ αὐτὰ κοινὰ καὶ νὰ μερίζονται ἀναλόγως, κατὰ τοὺς στρατιώτας ὅπου ἕκαστος ἡμῶν ὁδηγεῖ...».

